

Morgensamling med motiv og mening

Lidt før klokken otte er de første børn listet ind. De sidder i skrædderstilling på gulvet og nyder en rolig start med musik, mens der langsomt dukker flere og flere elever op. Klokken 8.10 er Østerbyskolens festsal fyldt med næsten 500 elever og deres lærere, og de næste 20 minutter er der morgensamling.

Til en morgensamling hører en række faste elementer.

Vi taler om dag og dato og ønsker tillykke til dagens fødselarer.

Vi synger sammen to sange – teksten kører på det store filmlærred, og klaveret spiller. Musikken er et vigtigt element, for musik frigør endorfiner og påvirker de samme områder i hjernen, som styrer latter og nydelse. Musik er virksomt mod stress og angst, to af de store indlærings-barrierer.

Hver morgensamling rummer også et dagens emne af cirka 4-5 minutters varighed. Emnerne spænder vidt; det kan være aktuelle temaer, nyhedsemner fra DR Ultra, sportsbegivenheder, demokrati, Danmarkshistorie, digital dannelse, edderkopper eller noget helt ottende. Somme tider er det skolelederen, der fortæller, sommetider er det en lærer med en særlig interesse, og sommetider er det en inviteret gæst udefra. Mens der fortælles, viser vi på det store lærred billeder med relevans for emnet for på den måde at stimulere både auditiv og visuel indlæring.

Morgensamlingen er ikke bare 20 minutters hygge på bekostning af 20 minutters undervisning.

Morgensamlingen ER undervisning. Den er ekstrem vigtig dannelse sat ind i en større sammenhæng. Vi beskæftiger os med emner, som lærerne under alle omstændigheder ville undervise i, men her bliver skolens dannelses-elementer sat ind i rammen af en fællesskabsoplevelse.

Eleverne lærer at komme fra det lille fællesskab derhjemme, hvor barnet ofte er i centrum, og hen til det store fællesskab, hvor man skal rette ind, tage hensyn til andre og møde til tiden – dørene lukkes præcist klokken 8.10. Det er svært for mindst 10 procent af eleverne, men morgensamlingen træner dem i den disciplin og kan allerede nu spore en effekt på høflighed og venlighed eleverne imellem.

Samtidig oplever vi, at vi kan tage også store og tunge emner op, som kan være svære at beskæftige sig med i det mindre klassefællesskab. Det kan være kræft, misbrug eller vold i hjemmet, og fordi fællesskabet er så stort, føler ingen elever sig peget ud eller kigget på. Vi har oplevet, at elever, som selv tumler med noget svært, er gået til de voksne efter den form for præsentationer.

Derfor: Om der er frost eller forårsdug i græsset udenfor salen, så mødes vi i dette fællesskab. Hver dag, hver uge, hver måned. Fordi vi ved, at det virker.